

aburi de femeie

Bianca

ABURI DE FEMEIE

NEÎMP LINIRI

**Am vrut sa mă înscriu în asociația inginerilor
constructori scriitori,
Dar m-am lăsat păgubașă,
Nu mai erau locuri!
Mai târziu am vrut să pătrund în Partidul Poeziei
Chiar l-am înființat și i-am făcut reclamă,
Sponsorizat de Al. Mirodan în "Cireșe amare"
(plachetă doar de versuri)
Am servit un coș din ele, la mic și la mare!
Dar toți au ezitat, întrebându-mă:
"Nu iese nimic din asta, după cum văd,
nici măcar dulceață de cireșe amare?!"
Atunci Mirel Brateș a observat,că noi,
Israelienii, nu avem horoscop
Și nici un scop să ne unim Cuvintele
Asociațiilor de doctori scriitori, ingineri scriitori,
Liceeni scriitori, avocați scriitori, și chiar
Scriitori scriitori!**

aburi de femeie

**Zice-se că e mai bine să lucrăm,
Fiecare individual, fiecare pe cont propriu,
Până castelul se năruie,
Lipsind liantul potrivit!
Dar eu l-am găsit!
Vând patentul!
Aștept provincia sau
continentul!**

bianca marcovici

ABURI DE FEMEIE

Bianca Marcovici

Mai 2004
Editura "Haifa"

coperta computerizată: Adam
Simantov
ilustrare: "Acul de păr" de Auguste
Renoir

Toate Drepturile Rezervate
Autoarei
© Copyrights by Bianca Marcovici

aburi de femeie

Mai 2004

Substituit de prefață:

MĂRTURISIRI

Mărturisesc că nu am avut abilitatea de a descifra motivația poetei consacrate care este Doamna Bianca Marcovici, de a solicita contribuția unui cvasi necunoscut (numai două romane publicate) în confreria scriitorilor de limbă română din Israel; unui practicant al literaturii într-o divizie periferică de amatori.

Poate un capriciu de moment, poate o extravaganță imaginativă, poate o licență poetică, sau încă multe, multe alte "poate".

Și mai mărturisesc că am cedat tentației onorante de a exprima câteva considerații despre fecunditatea lirică a mereu imprezvizibilei poete, care este Bianca Marcovici.

Și mai mărturisesc că în principiu, nu sunt un partizan al prezentării tipărite, sau față cu public, a unei scriituri, deoarece, prin forța lucrurilor, se învecinează cu teatralul, convenționalul, artificialul, iar uneori cu derizoriul sau ridicolul solemn.

În marea majoritate a cazurilor, pre sau post-fațatorul ca și prezentatorul la lansare, se află în postura, de voie-de-nevoie, a unui presupus mercenar; se simte obligat de "regula jocului" prin funcția ocazională, să omagieze calitățile unui op, pe care doar specialiștii și Zeul Timp îl pot aprecia.

Și mai mărturisesc convingerea că toate cele de mai sus, nu încalcă cele ce urmează, din simplul motiv că

Bianca Marcovici a devenit, după 30 de ani de practică poetică, o "marcă depusă" cu renume de incontestabilă calitate; a devenit inconfundabilă prin capacitățile sale creatoare, inventive, de a rămâne permanent aceeași și de a fi mereu alta, astfel ca fiecare poezie, să devină o nouă performanță lirică.

"Aburi de femeie" pare să se concentreze către sondarea propriului univers interior, dotat cu senzualitate predilect virtuală, afecțiune plină de coloratură și infinită autodăruire.

Instrumentul liric, capabil să perceapă și să vibreze la ultrasensibile semnale, este prevăzut cu doar trei coarde, suficiente însă pentru compunerea unor armonii complexe, cele care constituie în realitate componentele sale existențiale: lăuta- ingineria-poezia.

Posedată de duhul poetice, iradiind incantații transcendente, autoarea este permanent cu capul în norii liricii, dar cu picioarele bine înfipite în aridul pământ al patriei sale.

Triolețul clasic (rimă-ritm-măsură), este modelat într-o manieră personală: o rimă sublimată la dimensiuni interstelare, un ritm care face corp comun cu o premeditată disritmie, în timp ce măsura respinge etalonarea.

Astfel, fiecare frazare poetică se propulsează asemenea unei cadențe concertistice, parte din ansamblul simfoniei lirismului propriu.

Cotidianul, principala sa muză, îi furnizează un inefabil sentiment de insatisfacții, generat de distorsiunile vieții de fie ce zi, banală, comună, obișnuită, din care extrage cu deosebită sensibilitate și măiestrie, esențele poetice.

Apariție singulară prin universul expresiv, pe aria liricii de limbă română, impresionează prin trăsăturile aparent antitetice (fragilitate - forță energizantă, real - virtual, concretul banal-idealul utopic, visarea-realul, solemn - rizibil), ale desfășurării sale spiritual - imaginativ - creatoare.

Iar toate adunate, confirmă că fiecare nouă apariție poetică, (o reală desfătare spirituală), devine mai valoroasă decât precedenta.

Fapt ce mă obligă la o ultimă marturisire: "Aburi de femeie" se prezintă tocmai ca o probă doveditoare a celor de mai sus.

Adam Simantov

Lecturi la zi:

RETRAGEREA ÎN POEM

În memoria noastră pasivă Bianca* Marcovici se înscrie ca enfant prodige al școlii române de violonistică, ceea ce ni se confirmă în pagina de "Date biografice" a volumului recent de versuri *Amprente*, Ed. Papyrus, Tel Aviv, 1999. Aflăm totodată că în paralel cu concertele și turneele în țară și străinătate, aplaudată solistă urma cursurile Facultății de Construcții din orașul natal (Iași, 1952), ceea ce îi va prinde bine în noua sa patrie adoptivă, Israel, unda va emigra în 1991.

Ceva inapelabil a intervenit în cariera sa artistică, dacă Bianca Marcovici a trebuit să renunțe, fiind totuși omologată ca inginer constructor la o firmă din Haifa. Fapt e că anamneza muzicală este o permanentă a scrisului său, dovadă și această carte de "poezii apărute și inedite", un fel de florilegiu ce întrunește texte noi, dar mai ales publicate în volume sau periodice din țară sau străinătate în ultimii zece ani. Sigur că autoarea are circumstanțe atenuante în cel puțin două privințe: nu s-a dedicat trup și suflet poeziei în înteles profesionist, deși este membră a USSR, a USI etc.; a întrerupt fortamente contactul cu poezia românească la zi, nu numai prin plecarea sa în Israel, ci și prin asumarea unei *alte vieți*, cu un alt praxis, cu o altă limbă, altă tablă de valori. Tocmai prin acest joc subtil între integrarea sa civică, familială și socială în Israel și dorul fundamental, indeniabil de patria părinților ieseneni, de Iașul și Bucureștiul copilăriei și tinereții sale glorioase, poezia Biancăi

Marcovici convinge, este atașantă; detasându-se totodată în concertul poeziei de limbă română a coreligionarilor prin febrila alternare, confruntare între rațiunea practică și rațiunea inimii sau vocea interioară. Semnale ale integrării în patria adoptivă se dau atât prin poemul ce deschide antologia, "Bunicul frunzelor", un omagiu adus lui Ithak Rabin, asasinatului simbol al păcii, cât și prin textul de încheiere, "Recunoaștere". Formal vorbind, avem de-a face cu o poezie modernă, alertă, accidentată ca relief prozodic, tentată mai mult de comunicare și identificare prin recurs la idee, scenariu pilduitor, imperativ moral. Ceea ce nu exclude devoalarea unei subiectivități autentice, sfâșiate între două lumi, două vieti, două vârste. Cea a visului de autoedificare ca protagonistă a unui destin de excepție, și cea a descinderii în arena comunitară. Fie că e vorba de războiul din Golf (1991) sau de realitățile capitaliste șocante pentru poet: "în țara în care "cheia succesului" se plimbă pe sârma ghimpată / în țara în care transparentele / poetului / sunt interpretate descurajant (...)", problema supraviețuirii este pentru Bianca Marcovici un leit-motiv ce adesea se încarcă polemic dar și nostalgic: "am prins rădăcini la etajul zece / văd sinagoga reformistă / văd o parcare / n-are cine să-mi picure mir / pe gaura cheii, n-are cine / să mă apere de mine / aici în Haifa zidurilor de sprijin. /ascunsă mi-e inima de tine, / grădina mea a rămas Dincolo / mi-am luat cu mine semințe și frunze, / le-am împărțit pe la prieteni / să prindă rădăcini undeva..."

Cicatrizarea feluritelor răni, cea a dorului de *Dincolo* sau cea a contratimpului cuplului, se face prin retragerea

orgolioasă în poem, în memorialul dedicat figurii paterne, Saul ("ucis de un doctor beat / din Iașul anilor agonizanți") sau în scenarii de interiorizare a dramei sale artistice. Revin martelant detaliile biografice ale înstrăinării, ale unui sfârșit de partidă, ale unui sacrificiu asumat: "*levana, levana... numele meu în ebraică /nu-l murmură nimeni aici. / fâlfâie steagul în care mă învâluie / de o bucată de vreme / un cer insipid / doar fetele mele au prins trenul / speranței, / mă împac cu mine / îmi aduc aminte de pactul esecului / cei de dincolo mă recunosc.*" De dincolo de zidurile de sprijin ale Haifei se aude răspicat *cuvântul latin* al elegiei Biancăi Marcovici la răscrucea dintre două lumi.

Geo Vasile

bianca marcovici

* A nu se confunda cu Silvia care nu
scrie poezii!

aburi de femeie

vocea interioară

unde mă întorc dau de vocea mea interioară,
nu o ascult, cu toate ca instinctul
mă aruncă la vale;
uneori sânt plagiată,
îmi aud vocea falsă care-mi dictează:
nu te duce acolo,
nu întinde mâna celei sau celui
care nu-ți recunoaște mersul!
Dar nu mă las
sânt mai puternică decât ei, zic
și ma împing în valuri
să primesc în față
stropii de venin!

bianca marcovici

scriu

aerului ăsta îmbcsit
de la neverdele cocoțat pe munți,
de la gunoaiele de sub geam
aruncate-n prăpastia- (ne)verde;
lasă inimii sa se mai încovoiaie
de la bucuriile venite spontan,
de la soarele ce arde diafan,
de la grasimile depuse pe burtă,
de la frigiditatea pomilor fără flori,
de la grăunțele de adevăr
pe care le cauți în nori,
de la păsările care mor
pe malul mării.

Nici măcar ele nu supraviețuiesc îmbâcsirii armate,
ai nostri tineri, prea mulți
sânt sub covorul de nisip,
moartea ne bântuie
liniștea se zbate,
iar eu respir
uneori
ca un bătrân care se târăște

șontâc, șontâc.
Simptomul pierderii e-n mine
nu-l prețuiesc.

aburi de femeie

arc voltaic

ghemuiți într-un fel de singurătate
furată
depozit de dragoste neînvățată
la școală
seducerea gândului
senzuală
am fost-
neprețuită
arc voltaic încă

m-am
agățat de el
precum umbra de om
așteptindu-i semnul
precum
"dragostea în vremea holerei"
un început e totodată
semnul sfârșitului

bianca marcovici

puterea cuvintelor

(Test de convingere , 13 aprilie)

Puterea cuvintelor mele
Doar pe o copertă
Doar în suflet.
Întoarcerea cuvintelor mele
Nostalgic acasă
Doar pe o copertă
Doar în colțul poetului
Din dulapul arhiplin!
Puterea dragostei mele
Nu stingherește pe nimeni
E doar o corecție la traiectoria
Ce trebuie s-o presupun-
Curbura spațiului e semnificativă
Nici un consum de energie-
Șma Israel, Zidul Plângerii
mă ademenește,
mă liniștește,
mă susține!

SHEMA, în ebraică, Ascultă

aburi de femeie

rediscurs

Când discursul tău m-a inspirat,
Lundu-mi de pe inimă frica,
Lundu-mi plasturele de la gură,
Tu ai ațipit sub pătura groasă a neputinței,
Neînțelegând ca frâul liber
Al femeii- inorog
Nu constă în virtutea afișată,
Ci, în cuvântul nechircit.
Plutind
Aburi de femelă
Dar tu știi că tu...n-ai zgardă.

bianca marcovici

ce se aude?

Ce se aude prin cotloane,
Ce se pierde, ce se minte,
    Fagurele-i de lumină,
    Ghindele cazute-n tină!
    Semnele de foc s-arată,
Greerii vin și ne împacă!

Primavară cam saracă,
    toaca-i toacă,
    mărunt, mărunt
    toaca-i toacă!

aburi de femeie

ca să vezi!

ca sa vezi
lumea e mică!
ca sa vezi
lumina mea te va ajuta!
de aici, aproape de Dumnezeu,
am despiciat Marea Roșie
pentru tine,
și voi ajunge să-ți întind mâna,
ca unui Zeu!

bianca marcovici

sa gândesc mai departe?

De aici de unde aproape de Dumnezeu,
la Ierusalim,
sântem pângăriți,
nu se mai poate concepe oare un viitor
decent, pentru poporul Ales
să sufere?

În van e totul,grâul nu poate fi separat
de neghină
Și ei ne macină
Fisura gardului
Primitivismul lor, dușmanii!

Mă uit la nou-născuții copiiiilor mei
Și în loc să fiu fericită,
Mă rog să ne supraviețuiească
nouă și părinților lor,
în țara risipei,
în țara fără mâine?
în țara în care laptele
însângerat
e mereu amestecat
cu miere și fiere!
Doar optimismul nostru
E la o aruncătură de băț!

aburi de femeie

**Dar bățul e-n nisip
Trebuie să scormonesc...**

bianca marcovici

nici o monedă convertibilă

nici o monedă convertibilă
să mă înșele,
nici un cuvânt de prisos,
sechele, sechele,
creierul meu a încetat
să te viseze!
necapcane virtuale?
doar câinele meu roade totul
din casă
mai ales când nu sântem;
osul cel dulce...
aș vrea să fiu câine!

n-am scris

N-am scris nici un rediscurs, n-am citit,
n-am parcurs kilometri necesari,
n-am aşteptat nimic,
n-am visat,
n-am dat nimanui nimicul meu:
negândirea a cerut timp
de razgândire,
iar tu m-ai părăsit cu manifest cu tot,
sa-ți oblojești apatia;
n-am păstrat nici o amintire,
n-am îndosariat poeziile rebele.
Fixez orizontul însorit
și număr orele de neputință,
văd totul clar precum
în visul casei demolate,
s-a întâmplat deja:
s-a descoperit inadvertența.
Mi-a mai ramas bicicleta ergonomică,
e tot un fel de abis căutat,
nemișcarea mișcării,
o dietă cerută de timpul uscat,
necontrolată cerneală...

bianca marcovici

simt

simt ca ești la munte pe coclauri,
simt că te îmbeți
cu mirosuri de pajiște;
cărbunii încinși au ars locul
pe ici pe colo,
iar tu hălăduiești,
hălăduiești,
căutindu-ți păpădia
care să nu te-nșele!

aburi de femeie

nu vorbești despre
tine

nu vorbești despre tine
nu-mi spui "*sof şavua tov*"*,
nu-mi întinzi gândul spre reculegere divină,
nu-mi oferi decât durerea ta molcomă;
nu încerc să te mai schimb,
ai parul deja spre alb
și aerul de Moș Crăciun
întinerit peste noapte!
Primesc cadoul tău,
esti binefacatorul meu de azi,
dar plouă...
plouă și la mine
uneori, uneori, uneori
si n-am cui împărtăși tristețea
nesingură și totuși...
tumorile politice se solidifică.

bianca marcovici

* *un sfârșit de săptămână bun!*

aburi de femeie

de tine nu se leagă

mâna pe care
vrei s-o ții strâns,
lipită de fruntea-ți ghiară,
de degetele legate pe
țigară,
constrâns de absența
Muzei

foaia de hârtie
adună absențele
n-ai să recunoști vreodată
pactul nostru de fum

ca o resemnare.

bianca marcovici

ștacheta

de crezi ca-i simplu să fii mereu,
ștachete-n fața-mi,
garduri pân' la norii negri,
decepții măsurate în eclipse,

dureri pietrificate în ghivece de flori,
frunze scuturate cât palma,
iar soarele de pe umărul tău,
pavaza – ecou.

aburi de femeie

clipe de miere

descătușarea nu vine la comandă,
nici înflorirea presupusă,
nici daca beau cu alesul elixiluri

s-ar putea sa-ți fiu pielea ta
neînțelegând atracția contrariilor
neînțelegând de ce am dorit să te revăd-
doar clipa de miere în privire
mi-a fost suficientă
pe o viața,

pactul nostru
atât de parsiv!

bianca marcovici

antecedente

(Ola hadaşa
sau nou venită în țară)

Urmele mi-au fost șterse
Cu migală.
Întâi mi-au desfințat adresa.
Mai apoi mi-au dărâmat poemul
Făcut din cărămizi,
Vezi bine fără liant.
Apoi mi-au pus o cunună pe cap
Fără flori,
Din când în când duceam mâna la cap
Să mă trezesc
La realitatea progresistă
De neîmpotrivire și nepotrivire,
La ambalajele publicitare.
Mai târziu mi-au sădit un steag de
recunoaștere a luptei mele
Cu morile de vânt;
(Mi-au zis că mă pricep la construcția lor –
E ceva în sângele meu albastru).
Zguduitor să
Constați dezastrul
Când pachetele cu cărți
Nu au ajuns
În Țara Sfântă.
Mai târziu mi-au deschis porțile Asociației
Tel-Aviviene –
Tocmai
plecaseră toți.

aburi de femeie

casele mele

casele pe care le-am cumpărat
într-o viață
mi-au deschis câmp, orizont, peisaj
spre lumea cealaltă
în care
nu voi mai avea
nici o datorie
de onoare
față de publicul larg –
cititor
în stele
și chiromanția mâinilor
bătătorite

bianca marcovici

împreună cu mine

(se dedică poetului Florin Mugur)

atâtea bune intenții
obligate să locuiască împreună
cu mine,
atâtea basme cu happy-end,
atâtea lașități duse pe
apa sâmbetei: clișee risipite,
peruci cu bucle mozartiene
menuet umilit de rochiile prea scurte,
toate falsificate –
seară de seară îmi îmbrac
poemele
ca păpușile în copilărie...
le cos cu migală rochiile dantelate,
rochia pentru primul bal – purpurie
și mănuși sedefii,
apoi fără martori
le mâzgălesc în culori care
nu se pot descrie,
nu se pot tipări,
când toate se aruncă asupra mea,
cu diferite metode și gheare,
peruci mozartiene jucându-mi
în fața ochilor...

aburi de femeie

nerăgușeală

nu știu,
începi ca și cum
trebuie să mă simt
vinovată că exist.
mereu scorpionul din tine,
sau leul,
sau racul
sau vărsătorul,
sau geamănul
oglinzilor mele:
aș vrea să-ți adaug
ce-ți lipsește,
aș vrea să-ți sting taciturnitatea,
să-ți insuflu nerăgușeala
cuvântului,
îngemănarea coapselor, vântul!
În monogul cifrat,
pasăre cântătoare
în colivie de tinichea.

bianca marcovici

singurătate

desuuri roșii
în singurătate
și un pahar de vin roșu
învîrtindu-mă
pe calcâiul nopții
așteptându-te

senzație de vulnerabilitate

aburi de femeie

pe muchia mea de
cuțit

Întotdeauna îmi scrii,
când sunt pe muchie de cuțit!
Apari din neant,
din deșertul Arizona,
cu o batistă agățată de baț,
ce mi-o fluturi pe sub nas.
îmi salvezi închipuirea,
renasc apoi din nisip,
îmi amintesc de Tamara lui
Marco Polo,
aș vrea s-o imit!

bianca marcovici

azi sânt ingineră

Azi nu mai semnez condica fericirii,
Azi, nu-ți mai întind cafeaua aburindă,

– 29 februarie –

lupta cu morile de vânt e inutilă
să schimb în tine
versul carențelor tale,
doar Leonard Cohen –

se cântă bine!
momentul trezirii...

Vine o zi când lucrurile
se mai schimbă!

aburi de femeie

durere

am o durere în suflet,
ca de sfârșit,
pătrundere firavă
a insipidului gând
că nimic nu e de (ne) așteptat,
de făcut de împărțit,
de născut,
de visat,
de regăsit;
toate-s spuse,
șirag de mărgelile rupt.

bianca marcovici

cartierul meu slut

Destăinuri la o cafea,
când megafoanele se aud
"Allah e binecuvântat"
în cartierul meu cel slut:
am expediat în van invitația,
mai mult, nu fac parte din grupul,
prietenii,
cu care tu comunic;
m-ai lasat singura cu mine,
în augustul ăsta infectat de caldură și pricini,
dar reproșurile sunt o vagă amintire,
cum multe devin vagi prietenii,
vagi reacții;
cafeaua de azi e amară.

aburi de femeie

cafeau de dimineață

Voi fi într-o săptămână aniversară
Tu vei fi oglinda mea imaginară
Degustând cafeaua surogat
Puțin amară
Pe un cântec duios
Fredonat la ora matinală
Noi doi,
Mereu noi doi
În fotolii rabatabile
Privind pe fereastra casei noastre
Spre Golful Mediteranian
Mișcarea vapoarelor albe
În aburi
Armonie perfectă.

re-discursuri

E bine că te-ai gândit să-mi
expediezi transpunerea unei zile în
umbra salcânilor de lângă
lacul adormit (Ciric, Ciric),
în ritmul tău, când și ție râsul cuiva
îți ramâne în urechi ca un clinchet de clopoței;
totuși azi e o zi neagră,
islamul câștigă teren,
pângarește tot, iar noi nu am
deschis ochii la timp și pentru voi;
inteligența sperie, dar tu ai o zi inspirată,
ai văzut cameleonul,
l-ai prins în bolduri;
latentă expresie a
nevederii, negândirii și absurda reținere
în fața evidenței,
mi-ai dăruit izvorul sfârșitului de saptamână
așteptând derularea
neizbavită a lucrurilor,
al morții ce bântuie lumea spontană,
fața care apare hidos,
când tu tocmai ascuți râsul
ei de peste umăr,
simțind cerceaful ce ți s-a

aburi de femeie

tras de sub tine,
cu tot cu ea,
spre baia imaginară;
dar tu trăiești în ea,
ești sâmburele ce-l va scuipa
în gura străinului,
cu o ciudă nefirească;
dar tu înțelegi de ce asfaltul se
adâncește sub pasul tău
când îți urmaresc codița
părului cerșind lumină
o clipă nefirească te va razbuna!
Și mai departe,
și pentru mine a fost o zi
infinită de decizii,
rugăminți către mine,
să mă desprind de umbre
de răstălmăciri de a scrie
orb, laptopul – pian
acompaniament de capricii
pe coarda sol
de a reciti din nou
“Ferma animalelor”
a lui Orwell de a mă dezmetici,
de a surâde automat când mi
s-au adus cumpărăturile sub nas,
ca spatele meu e-n copci

bianca marcovici

mă scol greu de pe scaun,
vântul mi-a mutilat spatele
la mare
și eu credeam
în vântul cald al zilelor
tămăduitoare care mângâie
mai bine decât un bărbat;
e prima oară când fac fuziune
între neșansele noastre de
a fi cât de cât în zona
administratorului comun,
să ne împărțim chiriile
și hrana din bucătărie,
tu gătești din Voltaire eu doar
Nichita,
dar mai bine să privesc
echivalentul Gemenilor de la Istanbul.
cutremurul lumii,
cum am prevăzut
în cireșele mele amare,
pe care tu nu le-ai
gustat sau citit,
după cum simt și știu,
dar lacul transparent
îmi scrie totul:
"tu, mie reda-mă"!

aburi de femeie

casa ta, casa mea

casa ta toată
e garderoba mea
casa ta toată
e pasarea în zbor
casa ta toată
e inima mea
acvariu și flori
în aburi de femeie
adevărată
vei recunoaște
vreodată!?

bianca marcovici

în arenă

tu îmi arunci trandafirul
tu ucizi taurul,
eu ma voi ascunde
în brațele tale,
să mă aperi
de mine,
cel puțin,
când și eu doresc toreadorul
tot atât de puternic,
învingându-l
și
Gáudi

aburi de femeie

acrobație

Mă poți vedea cu litere
mari
deocamdată,
pâna se reglează sufletul,
pâna ce inima se va face
de piatră

bianca marcovici

zăduf

Hai la munte,
Zău că e cald și plictisitor,
imaginația ți se oprește-n geam,
n-am rezerve să te adorm,
Zău,
echilibristica noastră
E ca o migrenă,
Fară medicamentul necesar

Zău,
m-aș ascunde –n corcoduș,
Să mă caute mama cu bațul
De nuiele,
să mă tundă scurt
Că n-o ascult.

aburi de femeie

de ce

De ce te autodefăimezi
De ce nu-ti lași o poartă spre lumina
Femeii visatoare?

Să te accept
Să-mi crească aripi când te văd
Să mă luminez în ochii tăi
Când eu sânt Ironia?
Casa-i neâncăpătoare.

bianca marcovici

chiar dacă mint

chiar dacă mint
o fac ca să te trag
de mânica largă
sa-ți sustrag atenția
de la treaba care
nu suferă amânare,
imponderabilitatea
e sursa mea clară,
sterilizarea acelor,
pansamentelor,
fașa de la gură,
secolul nostru ne îngurgitează pâna și respirația,
doar
într-o tevatură totală,
doar
pastrând argumentele neviolat
dar fugi în gaoacea ta
unde lăzile scrâșnite
sânt trase la parter
facându-ți bine,
poate alcolurile sterilizate
de erotismul stingher,
al dopului scos
prin forță
ca să-ți adorm simțurile.

aburi de femeie

hai!

hai sa mâncăm dulceață de coacăze,
să ne lingem degetele,
să simțim savoarea,
după un pahar de otonel veritabil
coborând în golul nemarcat
concentrându-ne
ochiul magic!

bianca marcovici

motto:

cum să nu țin la
tine "persecutato"?

cum sa nu țin la tine persecutatule!
tu ce înghiți săbii de lemn
și spargi dinții celor care
te cred infirm, poet fiind!

M-am visat în lacrimi
iar tu îmi țineai bărbia
ridicindu-mi-o ușor
spre ochii tăi nereali!

Atunci am înțeles totul
Tu, numai tu,
sigur trișai!

aburi de femeie

configurație

Când îmi iau câteva clipe,
sa-ți configurez aburii femeii din mine,
Când tu îți închipui doar,
pactul nostru ca un zid,
(cel de la Berlin a fost dărâmat!),
iar cel dintre noi e o perdea de fum
și o casă- poem,
neîcapatoare,
unde nu te doresc și nu te voi dori vreodată;
doar sa-ți simt prezența
ca o boare de vânt pe obrazu-mi,
nevoia de poezie!

bianca marcovici

am încălzit

am încălzit
apa pentru tine,
sa-ți fac cafeaua
la nisip,
(tu cu negresa ta,
“ritualul”)
cît mai amară
în casa – poem,
făcută din lemn de chiparos
și baldachin vișină coaptă;
vis-á-vis șemineul
aruncând scânteii sperioase,
iar tu contemplând
fără pudoare,
sânii Afroditei.

dacă ai fi înțeleș!

Dacă ai fi înțeleș că eu,
nu pot fi paravanul tău
în lipsa noastră de timp,
în zilele astea atât de melancolice
și perfide.

Dacă ai fi înțeleș,
că nu totul se reduce la a poseda,
a dori sau a regreta, când nimeni
nu se împiedică de tine.

Dacă ai fi înțeleș negândirea,
ca izvor platonice,
al recepției
pe care ți-o inspir,
în discursuri dedublate
de norii erotici dintre noi,
atât de incerți și bizari-
Dacă te-ai fi substituit mie,
cel puțin o clipă universală,
să-mi vezi dedesubturile sufletului,
mângâeria și tandrețea cuvântului,
nu erotismul său.
Dacă m-ai fi ghicit,
nu m-ai fi pierdut!

bianca marcovici

lecția atracției

Mă gândeam ca plouă,
iar epava mea plutește
    într-un șanț
    cu balării stufoase!
Transa ploii romantismul, nostalgia,
    statul melancolic,
    fuga pe loc,
    căldurica inventată;
Și totuși mi-e frig la picioare,
    e pardoseala rece,
    din țările calde,
    vin păsările călătoare,
    și eu sunt o călătoare,
stau în față cu laptopul ăsta
    și, virtual sânt,
    în avionul supersonic
    fără pilot,
dar t u ai absentat la lecția
atracției cuvântului magic,
    tu privești asfaltul,
    îți numeri amprentele,
    vrei o stea,
deformată după gabaritul tău după al meu,
    vrei ca cea din spate

aburi de femeie

sa te bată pe umăr,
vrei sa fii iubit într-un cuvânt,
de cea care nu e
si n u e...e legată definitiv
chiar daca o aştepti pe caldarâm,
privindu-i acvariul,
prin geamurile întepebite;
ea face dragoste cu un altul,
asta ți-a mai ramas:
ruga de a se întoarce la tine,
când ți-a fost pângărită amintirea,
doar lucrurile ei ți-au ramas,
aruncate în "carcase de pești"
strivește-le,
și ia-o de la început:
de a cuceri din nou
ploaia asta,
care adună tunetele
asupra mea,
pe Rachmaninov;
dar e superbă îngemânarea
picaturilor, cu pianina clapelor albe,
negre!
izvor și nea.

bianca marcovici

eu cred

Fierbeam fără supapă!
Eu cred că lumea-i făcută să se piardă
    în presupuneri
(Dar dacă trezirea ajută?)
    Merită să ne supunem
    ispitei hrănite.
    Se crapă de ziuă:
    Trezire-i cernută,
    Șezând în jilțul cumișteniei!
    El cautând nu știu ce,
    El strigând ca nu-și găsește
    lucrurile pierdute
    Printre cosmeticele mele
    din baie,
    El care face naveta între
    acvariu și baie,
    Schimbă apa, se-nconvoaie!
Peștii s-au devorat în timpul concediului nostru
*(mai puțin comun, improvizându-ne tinerețea Supraviețuirea,
    calcuând scările de acasă,
ce ne despart de pensia sfârșitului călduț, le vom urca până la cer.
    Spirala lui Arhimede).*
chiar cu pastila înlocuitoare de mâncare!
    Poate erau prieteni la început!
    Poate și noi am fost buni prieteni!

nuferi, gene poetice

Să-mi iau talpașita de la serviciu
din cauza voastră,
nu merită să muncești,
dacă așa-i de bine să vezi
atâtea locuri frumoase!
Iau în traistă un pix și un carnețel
să notez
și mă duc...în lumea nerăstălmăcită,
acolo unde ani de-a rândul,
am simțit numai miros de Bahlui,
de latrină necurațată,
de ghimpi în coaste,
de reumatisme stanțate,
de dulci amintiri pisate cioburi
sub tălpi,
amprente mai noi,
zic,
de cărți vechi,
de mormintele din Pantheonuri,
de culori de ulei,
palete muzeistice,
de ghipsuri dantelate,
de fântini muzicale,
Barcelona de vis
de cerbii care fug spre culmi,

bianca marcovici

de vulturi,de gând,
de curbura spațiului,
de cuibarirea pe umărul
Alesului neghicitului,
de restanța amânată,
în vara anului întâi de facultate,

despre ancora aruncată peste bord,
doar lestul ajută
să mă conving
că voi pluti cândva!

aburi de femeie

tocmai aici

Tocmai aici e greșeala ta,
mă confuzi cu alta,
o oarecare care-ți stă
la dispoziție,
o oarecare care te
servește,
o oarecare care-ți
prevede mișcările,
o oarecare, doar trup!
O oarecare
care n-o vezi, dar ai
nevoie de ea,
să-ți descarci nervii,
să o supui!
Dar energia interioară
refolosită,
se schimbă în cerc vicios!
Trebuie să ieși din igul!*

Mănânci sufletul
cuvintelor,
adulmecându-le!

* igul=cerc

bianca marcovici

poeta

unii privesc poetul
ca pe un infirm,
îți scriu!
tu,
poetul,
îmi zici să le sfărâm dinții.
"asta e o confirmare" -mi spun,
și-mi preiau hățurile
trăgând la jug.

În felul ăsta pot supraviețui!

taie-mi toamnă

Taie-mi toamnă viața-n două,
Să mă împart pentru tine și Nimeni,
să-mi hodorogesc caruța
din lemn de cireșe,
să plouă din când în când
în culisele inimii;
taie-mi toamnă, coarda-n două,
armonia cuvântului
doar patru corzi
tomastice?
de la vioara cu surdină
"călușul de miere"
și ficsul neținător;
dezacordare pacifistă,
la noi cântareții de muzică ușoară
rag la unison, falsează,
risc să mă asurzească,
Desprinde-mi de pe fața surâsul,
n-am putere să mă-ntorc
sa-ți dau sărutul de rămas bun
pe obrazul transfigurat la bătrâneții
doar vibrațiile din aer..

inima mea
ramasă nelocuită.

bianca marcovici

vacarmul

Întoarcerea cuvintelor
mele
În repetiție,
doar vreo
3000 de km,
Totul se îndepărtează se
apropie
se pierde,
sa renunț?
Nefiind nici aici,
Nici dincolo,
nicaieri,
angoase de verde,
Conuri de brad
Muntele Carmel
Ultimul meu vis
totul
De la sine

aburi de femeie

fulg de nea

spune-mi ce gest ai face
pentru cineva
necontrolat și nerigid?
spune-mi ce ți-ar mișca coronița de aburi-
tu deghizat
în erou de duzină?
spune-mi cum poemul
dizolvă amintirea-ntr-un pahar
de limonadă?
spune-mi despre schimbarea la față
survenită,
de păcatul cuvintelor senzuale
pe care nu le pricepi
când ușa ți-e înțepenită
în exactități virtuale
și frica te macină –
nimeni nu-ți va lua hoinăreala
în nume de rău.
Spune-mi clar
daca n-ai pierdut șirul celor care
nu le datorezi nimic?
dar absolut nimic!

nevoia de poezie e-n mine
d ar tu nu m-ai ghicit!

bianca marcovici

neascultare

Coapsa mea n-o sa te atingă,
Voi viețui alături de o alta,
    voi fi
    neumbra nichetiană

Voi construi mereu,
    curcubeul virtual
Ca un pod de suspine,
Coapsa mea nu te va atinge,
    Nu te va spulbera,
    Nici lacrimi,
    nimic,
Doar muzica asta divină
    Ne va contopi!
    Ne va destrăma
Spice de grâu în vânt
    Silaba ta ma doare

lasă sensul lăuntric!

Lasă sensul lăuntric
nenumit,
Asculta-mă pe mine,
Lasa orice femeie
să se simtă
cale de o carte-*femeie*
Punctul tău de atracție
sau respingere,
scrii lucruri dureroase,
te rascolesc precum
Nichita,
te depun ca nisipul la mal
te storc,
te învăluie,
te adoră,
sfâșie inima negândului,
chiar cea de fier.

bianca marcovici

adieri de vânt

Curburi de spatiu întretăindu-se
în adieri de vânt,
ritual aşteptat
precum căldura mâinilor
tale,
aprinzându-mă!
Nici vorbe,
nici cânt,
Doar îngemănări,
înveliri
neregretate.
Se extinde lumina
Doar reflectoare
interioare

aburi de femeie

devieri

Devieri de la menuetul
mozartian,
devieri de la clima îmbâcsită,
devieri de lacrima împărțită
pe calapod
de pinteni.

Devieri, Dali, scâlâmbăite
arcușe de ghinde,
devieri de iubiri,
de narcoze stâlcite,
devieri de gume de mestecat,
înfingându-ți dinții-n limba
Viorii,
părul de cal la arcuș
neuns,
sacadat sare
sacîz,
retuș,
minute de pauză.
Te-am regăsit,
mi-ai fost pierdut o veșnicie.

bianca marcovici

prietenie

Prietenia trebuie hranită
Până la istovire,
Chiar dacă inima îți dă
ghes
să-ți dozezi forțele.
Să te resemnezi în
ebraică
Să te uiți în jur
Cu părere de rău
Româneasca e doar o
Părere...
O păpădie,
s-o suflu?
Destainuirea
e o noua pierdere –
recunosc
nevoia de poezie.

aburi de femeie

clipa

Clipa acceptării,
Când nu te uiți,
și nu măsoară.
Înfiorarea te scaldă,
Vibrațiile se propagă,
Iar coapsa-ți răspunde,
ochii tăi,
empatia
de care vorbeai,

chiar dacă nu ești.

bianca marcovici

bine, circarule!

Bine,
Circarule!
Ție ți se cuvin mereu
laurii,
ți se cuvin mereu
aclamațiile sălii?
Dar mai uită-te-njur,
La reticenții care
te privesc!
Uneori ai dreptate
Alteori nu,
Clovnul tău
Cu ochii triști,
Marioneta mea!

aburi de femeie

cafeaua aburindă

N-ai sa ma aştepti
niciodată
cu o cafea aburindă;
te ascunzi după deget,
precum copilul
care a facut o poznă.
Cuminţenia afişată
ascunde
lipsa puterii de a înţelege
metafora,
aburi de femeie!

bianca marcovici

rediscurs

n-am scris nici un rediscurs,
n-am citit,
n-am parcurs kilometri
necesari, n-am asteptat
nimic, n-am visat,
n-am dat nimanui nimicul meu.
Negândirea a cerut timp
de razgândire,
iar tu m-ai parasit cu manifest
cu tot,
sa-ți oblojești sufletul apatic.
n-am păstrat nici o amintire,
n-am îndosariat nici o clipă de
iubire.
fixez orizontul însořit
și număr orele de neputință,
văd totul clar, precum în visul
casei demolate:
s-a întâmplat deja,
mi-a mai ramas bicicleta ergonomică,
e tot un fel de abis căutat,
nemișcarea mișcării,
o dieta cerută de timpul uscat.
dar ce-ți pasă,
dieta ta fără iubire?

rediscurs fara număr

Dacă aş fi “pielea ta”,
doar o clipă să-ți sădesc
dezrădăcinarea mea în inimă,
să-ți clădesc în tine castelul meu de nisip,
să-ți pipăi și eu lucrurile pe care le atingi,
să simți pulsul lor și numele lor
și întrebările pe care ți
le pui răsuflând ușurat,
când scapi de cei din jur.
Sa fii cu tine Neplictisitul,
sa te agăți iar de “carcase de pești”
doar să-ți reânvii trecutul.
Să nu uiți țara mea de foc și pară,
Gan haEden-ul* adevărului,
care n-ai pierdut-o încă,
mai speră,
chiar dacă pașaportul expirat te ține legat –

rătăcitorule
țara o ai în mine,
dacă vrei!
O ai definitiv în mine...

*paradis

bianca marcovici

așteptându-ți fructul

Dacă ai ține la mine
cum eu înmuguresc așteptându-ți fructul
legănat de vântul parșiv
nisip și zgură
cutremure astrale,
dacă tu ai înțelege
nevirtualul din păstrarea cuvântului,
dacă migala sufletească
ți-ar scoate ochii minții,
să mă rogi sa fiu,
să mă rogi sa te mângii,
să mă cuvâți înaintea atingerii,

Dacă!...

aburi de femeie

alt atentat

Tatăl si fiica la o cafenea
din Ierusalim, după
"mesiba ravacot"* și,
ultima discuție
când teroristul a intrat
*alegând-o ca mireasă pentru
celălalt țărâm!*

Iar ea trebuia să fie mireasa altcuiva
aici pe pământ!

Mirele real care o aștepta,
o dorea

și-a pierdut cunoștința
văzându-i trupul sfârtecat!

Stăm la coadă la moarte,
în loc sa stăm la coadă

la alimente,

la fericire,

sau la orice altceva

necomestibil!

* petrecerea fetelor înainte de nuntă!

bianca marcovici

mă copleșești

Mă copleșești,
întodeauna mă copleșești
cu exotismul tău!
Dacă n-aș ști ca te prefaci,
Da, te prefaci în Muza poeziei,
te aluneci între coapsele mele doar
sa mă simți în gând,
doar să-ți reverși speranța
de a te înmuguri cu mine,
cînd îți lipsești din tine.
Parcă n-ai fi fugărit de aștri,
nu vezi nimic,
ești orbit de cuvântul frunză,
eclipsă și scrum de fiară,
expert prin bucătării efemere-
Vai,
cît o să mă cauți în
virtualul mâncării,
deschizând frigiderul,
închizându-l
cînd eu sînt atît de reală
și atît de lângă
tine
aici pe canapeaua comună,
atît de comună?!

preferata

Astea-s sechele din familie;
am fost mijlocia,
n-am fost iubita sau preferata familiei-
la fel și la școală
eram îndragostită de profesorul meu
de vioară-
dar n-am fost eu preferata,
ci mignona de soră- mea!
Apoi m-am îndragostit de celebrități
(din diferite domenii),
chiar și de profesorul de conducere,
(bătrân meșter-belfer)!
La care am ținut într-un fel special
Ebraica lui mă copleșea
Eu fiind” căzută din avion”
"ola hadașa"*!
N-am fost preferata nimanui,
dar am ținut în felul meu,
nedăruindu-mă
decât cuvântului efemer!

* nou venită în țară

bianca marcovici

solzi de sirenă

Te iubești prea mult,
încît toate iubitele tale trebuie să fie mute,
plutind în mireasma alcolurilor
spre care ți se îndreaptă mîinile
uneori prefăcute.
Doar tempoul îți lipsește și
femeia întreagă din tine
văzută în mine.

Doar nesatisfacția din
mocerlele sufletului rătăcitor
"ioanfărădețară"
se simte-n volutele abcesului,
descărcat la gunoiul risipei.
Dar oricând poți schimba foaia coapselor
strălucitoare
Îți stă în puterile închipuite
solzi de pește
solzi de sirenă

aburi de femeie

interferențe

Dacă îți preiau doar tempoul sonetului
în ziua în care mai pot să plâng,
și eu mi-aș îneca amorul
l-aș spânzura de-o cracă în vânt!
Și funia cu migală i-aș pune-o
încet încet precum un gând,
să-mi treacă gustul de-amăreală
să mă-nvârtesc,
să râd...să cânt!

pă pă di a

*Su fla tă
Pes te pă rul tău
creț
A tră gă tor*

bianca marcovici

Trebuie să mai tac

Sa mai aud și la alții cuvântul,
Prin porii mei curge viața

Să-mi zici ce te doare
Și,
de ce mă înspăimântă ziua, gândul-
Da, trebuie sa mai tac
să mă scufund în cafeaua aburindă.
Plata mi-e rugamintea spre mine,
când eu
simt că Dumnezeu nu minte!
Țin morțiș să simți
Firul roșu alunecându-ți
Odată cu sărutul meu.

aburi de femeie

te-am mințit

Aș cuceri marea,
ca pe un bărbat,
(în tinerețe n-am facut-o!)
cu gesturi de femeie,
pînă când i-aș spune:

te-am mințit
și ea mă va minți
cuprinzându-mă!

bianca marcovici

oboseala

Azi m-am gândit la tine
atât de mult,
încât nu am putut scrie rediscursul despre
nevoia de a vibra pentru un cuvânt:
m-am lasat trasă pe sfoară
de geloasele nopții întunecate,
(luna ca o seceră, te agață)
au vrut să mi te fure,
dar tu,
tu
ai ramas până la urmă cu mine,
erai groaznic de obosit!

29 Februarie

La noapte voi scrie invers,
ebraica va fi în viața de apoi.
(S-a nascut atunci, acum am uitat-o).
Doar libelule și caruțe cu nuci,
doar sforăitul câinelui aflat pe fotoliu-
La noapte voi visa că scriu invers, voi scrie cursiv,
negândinud-mă la absența ta
pe 29 februarie, semnul tău
prefăcut, mi te-a divulgat
meridianul meu, clipa ta hoinară,
ultima dată, ultimul legământ

Aș fi
făcut din tine, poate, scâncet de copil
aburi de femeie,
abisul gândului albastru
empatic,
doar trezirea
sugerată, nefinisată, necalculată
la noapte n-am sa te visez
pimăvara va veni cu miresele
îmbătătoare
în brazdele întoarse de zăpadă
caldă
din ghiocelul neoferit.

bianca marcovici

sincopa

Contrapunctul prevede sincopa,
ca si cum notele s-ar învârti
    în jurul vieții,
    triolet de cireșe la urechi,
    spre contopirea orbitoare
partenerul ideal al miresemelor clandestine,
în tangoul nechircit strangulat de micimea
    stărilor fictive.
Doar mâinile deasupra pianului,
    Claviatura,
    tempoul,
în sunetul împăcării cuvântului,
    orgasmul minții,
    stiloul-pană,
viziunea argentiniană
    în salsa modulată.

aburi de femeie

la noapte

La noapte greșeala mea va muri!
E timpul să decid când să moară!

Răzlețe mișcări și chipuri
mi-au umbrit văzul,
rătăcind în brațele tale
(ne)virtuale-
tu, cel de lângă mine
vei înțelege
– nevoia de poezie –

bianca marcovici

deșertul oază

nepoții
îmi dau seva,
cu toate ca m-aș duce
undeva...
unde soarele nu arde,
iar deșertul
e oază-
nici martor,
nici suflare.

aburi de femeie

aburi de femeie,
aburi de Doamnă

Uneori coapsa femeii e creier,
E gând,
E sfârșeala unei zile de muncă.
Daca ai vrea sa fii îmbrățișat
de linistea zilei,
n-ar trebui să auzi
vânzatorul de păsări,
nici zgomotul liftului,
nici măcar absența cuvântului strigat
prin litere mari;
chiar orbul simte
prin degete
nesupunerea!

bianca marcovici

am avut un vis

M-am trezit într-o altă casă,
mai mult demolată și reparată
cu tavan înalt
și dușumele de scânduri,
cu miros de lemn putrezit,
casa aproape goală,
fără mobile,
cu pereți scorjiți!
Nu mi-a venit să cred,
îmi repetam mereu,
cu vocea scăzută,
bolborosind
el mă urăște,
blestem,

asta-i "casa mea",
trebuie să exist în ea

e tot ce trebuia
să înțeleg
în acel moment
al trezirii!

Am luat-o de la capăt
Cladind castelul poeziei!

aburi de femeie

matricea infectată de virus

Salut Axioma mariajului meu
Determinantul mărarului neuscat,
Matricea zero a fecundității
și fertilității,
Integrala din integrala
Derivatei,
sublime și diferențiat.
Când tu ești numai cu mine
în aparențele restante,
cel puțin
pe firul apei calatorului din stele,
naufragiu-
R nasc din nou
pe nota do re mi fa sol la și do,
portative necunoscute,
diezii, bemolii, becarei,
toate cheile secrete
ale lumii, viorile,
viorile mele
clepsidre

ca o sirenă îndragostită
de hoinarii imbecili

bianca marcovici

"de-a pururi si înca o zi"

voi găsi locul

vor găsi locul de refugiu
pe care tu nu esti în stare
sa-l presupui
în flageoletul viorii,
Paganinii
24 de capricii liniștitoare
în casă cu vedere spre Golful Mediteranian
luminițe luminițe mișcătoare-
În miresmele florilor de mai
Respir adânc
Parcă pentru ultima oară...
Nimic nu-i inutil în a te regăsi,
Triunghiul Bermudelor
si Groapa Marianelor e-n noi.
Doi poli ai iubirii,
Unul e-n celalalt
si toți sântem
clepsidra albastră
dar nisipul tău
nu poate construi
castelul meu de nisip,
eu am liantul purității
și apa grea.

bianca marcovici

magia lehamitei

zile și zile
lungi și aceleași
nici o durere
doar plictis astringent
afara se stinge încă o zi
cercurile de rugină de pe frunze
se măresc
ca o plagă
doar o gloabă autentică
se plimbă pe faleză.

***

revelație cu scaune neocupate
vinovăția se perindă printre
spini și paragrafe de lege
dobândesc zilnic culoarea
cameleonului

***

striviri teritoriale
în casa comună
regenerarea așteaptă supusă
la ușă

nu răspund la singura mea șansă

aburi de femeie

transmisie directă

de pe drumuri
pancarde mărite
iti taie respirația
iti inghit verdele, te sufocă
pancarde luminoase,
reclame hidoase,
de aproape-ți dilată pupilele,
clipesc disperată,
conduc cu viteza melcului,
caut doar drumul,
Zidul Plângerii l-am atins
Haifa, Zidurilor mele de sprijin,

zidul impact!

Bio-Bibliografie

Bianca Marcovici s-a născut în orașul Iași în ziua de 22 iunie, 1952 Este absolventă a Universității populare de 5 ani și a Liceului de muzică "Octav Băncilă", (de 8 ani), secția vioară. Este absolventă "Facultății de Construcții Civile și Industriale", "Institutul Politehnic" Iași, 1976. S-a căsătorit în anul 1971 la Iași. Se stabilește în Israel împreună cu familia la 13 septembrie 1991. Activează în orchestra Comunității din Iași efectuând turnee în Israel, Elveția și Statele Unite ale Americii în perioada 1984-1987. A lucrat timp de un an la Editura "Omnia" la Iași, 1990-1991 ca redactor pentru carte tehnică. Lucrează în prezent ca ingineră la "Societatea de Electricitate" din Haifa unde a primit statutul de permanent din anul 1990. Membră U.S. România și membră a Asociațiilor Scriitorilor Israelieni de Limbă Română din anul 1991; Devine membra a Societății "Junimea" (1991) Iași. A făcut parte din delegația scriitorilor israelieni de Limbă Română la Neptun la "Întâlnirea scriitorilor de pretutindeni". A colaborat și colaborează la reviste literare din România, Israel, Germania și revistele online!

Este aleasă în Conducerea Asociației scriitorilor israelieni de limbă română, 2001, prin vot secret. (se retrage din motive personale). A fost tradusă cu poeme în ebraică în antologie (Andrei Fischhof), în plachete, precum limba engleză (Luiza Carol), limba germană (Radu Bărbulescu) și în limba franceză (Georges Astaloș). Debut în poezie: la rubrica "Diligența Poștală" semnată de poetul Emil Brumaru, (pseudonimul literar Blanca), Revista "Cronica", Iași, 1981 și în același an în Revista "Convorbiri Literare."

Apariții editoriale în
România,
Israel și Germania:

1. "Marii Anonimi" 1985, (culegerea de poezie editată prin concurs: aparut în "Invocații") Editura "Junimea" Iași.
2. "Ochiul Cuvântului", 1987, Editura "Litera", București.
3. "Dincolo de Paradis", 1989, "Editura Litera", București.
4. "Revolta Sângelui", 1992, "Minimum", Tel-Aviv.
5. "Revolta Sângelui", 1993, Editura "Cronica", IAȘI.
6. "Intermezzo", 1992, "Menora", Rehovot.
7. "Casa din Noi", 1993, Haifa.
8. Dincoace de Paradis, 1994, Haifa.
9. Schițe pe Portativ (proză scurtă) 1995, Haifa.
10. "Magia Pietrei", 1995, Petah Tikva.
11. "18 Poems", plachetă de versuri în engleză în traducera Luizei Carol, Petah Tikva, 1996.
12. Schițe pe Portativ, Proza, Haifa, 1996.
13. "Țara Extremelor / Land der Extreme", ediție bilingvă, împreună cu Radu Bărbulescu, München, 1997 (carte în care a fost premiat traducatorul cu premiul "Haim Ianculovici", la Haifa, 1998).
14. "Mămăligă și Caviar", Haifa.1998.
15. "Amprente", Editura "Papyrus", Tel-Aviv, 1999.

16. "Amprente" editură "Clusium", Cluj-Napoca, 1999, ediția a-II adăuțită (cartea a fost expusă și prezentată de criticul și poetul Valentin Tașcu la Tg. de Carte de la Ierusalim, iunie, 1999).
17. "Haifa zidurilor de sprijin" editura "Cronica", 2000, Iași.
18. "Puterea cuvintelor", editura "Minimum", Tel-Aviv, 2001.
19. "Întorcerea cuvintelor", editura "Cronica", 2001-Iași (Lansarea de carte a fost televizată, și a avut loc la Neptun prezentată de poetul Valeriu Stancu).
20. "Cireșe amare", ediție care cuprinde și poeme în limba germană și engleză, editor și traducator din germană Radu Bărbulescu, Munchen, 2002.

* * *

"Scriitori Români din Afara Granițelor Țării", "Fundația Lucefarul" -dicționar de Laurențiu Ulici, București, 1996.

Dicționarul "Scriitori și Publiciști Ieșeni Contemporani", Editura "Vasiliana" Iași, 2002, Autor Nicolae Busuioc "Scriitori israelieni de limba româna", editura "Hasefer, "Intocmită de Emanuel Aczel, 2003.

A mai apărut în antologii colective și, deasemenea în:

- Culegerea "Menora", Petah-Tikva, "Ramuri de măsline";
- "Iarna Verde", antologie în limba ebraică de Andrei Fischhof, Israel, 1997;
- "Determination 2", editată de Norman Simens, New Zealand, 1998;

- Antologia "Arborele memoriei" și "Poezia pădurii" în îngrijirea poetului Radu Cârneli, ediție bilingvă, România, 1998, 1999 Editura "Orion" București;
- "Trei poeți din Israel", ediție bilingvă, colecția DL-Lyrikanthologien, în germană de poetul Radu Bărbulescu, München, 1999 (cartea a fost expusă la Târgul de Carte Leipzig, martie, 1999);
- "Metafore românești din Israel", Editura "Cronica", 1998 și 2000, sub îngrijirea poetului Valeriu Stancu "Scriitori din țara sfântă" antologie de critică de Ion Cristofor, editura "Cluj-Star", 2000;
- "Spectre Lyrique" Anthologie de poezie Roumaine Contemporaine (volumul 1și2) de Georges Astaloș, Editura «Europa», Craiova, 1999, "Editura Radio", 2002 în limba franceză.

Prezentă în Antologia "Șalom Haverim", RADU Bărbulescu, 2004, München.

* * *

Activează la Cenaclul "Junimea", Iași (1981-1991).
Prezentă în Colecția "Izvoare", Tel-Aviv 1992-2004
Revista "Argo", Bonn.

Publicistică la Revista "Minimum" (Al. Mirodan) perioada 2002, Apare recent în revistele "Galateea, Balada, Argos, Agora, Respiro, Poezia (unele din ele online).

* * *

Premii și diplome în România și Israel:
Premiul "Tudor Arghezi" - Premiul II, Craiova, 1988;
Premiul III "Romulus Guga", Tg. Mures, pentru cartea "Ochiul Cuvântului", 1988;
Premiul "Mihai Eminescu"; premiul III, Arad, 1989;

Premiul "Sara și Haim Ianculovici", Haifa, 1992, Diploma de onoare "Arcadia", Tel Aviv 1993 (Asociația scriitorilor) pentru cartea "Revolta sângelui";

Premiul "Irina Gorun", Tel Aviv, 1997 (A.C.M.E.O.R);

Premiul "Sara și Haim Ianculovici" pentru traducerea în limba germană a plachetei "Țara extremelor / Land der Extreme de către poetul Radu Bărbulescu;

Premiul Societății "Columna", Heidelberg, 1996-III;

Premiul "N. Palty-A.C.M.E.O.R., Tel Aviv, 1999 (pentru întreaga activitate literară și volumul "Amprente");

Alte premii: Sâmbătă 2 februarie 2002 cu prilejul premierei de gală a revistei "Boema Boema" a avut loc festivitatea de înmânare a "Oscarului Românesc".

Scriitoarea Bianca Marcovici a primit diploma pentru cartea anului: "Puterea Cuvintelor", editura "Minimum", 2001, Tel Aviv. Societatea Literară "Tibicus" din Iugoslavia-Uzidin a premiat-o pe poeta Bianca Marcovici cu premiul "1" pentru poezie la Concursul "Internațional de poezie" ce s-a desfășurat cu ocazia Festivalului Internațional de poezie, ediția VIII-a, Uzidin, 2001 (premiul i-a fost oferit în urma unui concurs sub motto și nu propunere prin asociații).

Poeta Bianca Marcovici a primit unul din premiile ce au fost acordate în cadrul "Festivalului internațional de creație literară" organizat de Centrul Cultural "Lucian Blaga" din Sebeș Alba. Distingițiile au fost oferite într-o sedință festivă la 14 Mai 2001. Poetei i s-a decernat premiul acordat de revista "Târnave" pentru ciclul de poezii "Puterea Cuvintelor".

site, <http://bianca.home.icq.com>.

Cuprins

Substituit de prefața	
Retragerea în poem	
vocea interioară	9
scriu.....	10
arc voltaic	11
puterea cuvintelor	12
rediscurs	13
ce se aude	14
ca să vezi!	15
să gîndesc mai departe?.....	16
nici o monedă convertibilă	17
n-am scris	18
simt.....	19
nu vorbești despre tine	20
de tine nu se leagă.....	21
ștacheta.....	22
clipe de miere	23
antecedente	24
casele mele	25
împreună cu mine	26
neregușeală	27
singurătate	28
pe muchie de cuțit.....	29
azi sânt ingineră	30
durere	31
cartierul meu slut	32
cafeaua de dimineață.....	33
re-discursuri.....	34
casa ta,casa mea.....	37

în arenă	38
acropație.....	39
zăduf	40
de ce.....	41
chiar dacă mint	42
hai!.....	43
motto.....	44
configurație	45
am încălzit	46
dacă ai fi înțeles!	47
lecția atracției	48
eu cred	50
nuferi, gene poetice	51
tocmai aici.....	53
poeta	54
taie-mi toamnă.....	55
vacarmul.....	56
fug de nea.....	57
neascultare	58
lasă sensul lăuntric!	59
adieri de vânt.....	60
devieri	61
prietenie	62
clipa	63
bine, circarule!	64
cafeaua aburindă.....	65
rediscurs	66
rediscurs fără număr	67
așteptându-ți fructul	68
alt atentat.....	69
mă copleșești.....	70
preferata	71

aburi de femeie

solzi de sirenă	72
interferențe.....	73
trebuie să mai tac	74
te-am mințit	75
oboseala.....	76
29 februarie.....	77
sincopa	78
la noapte	79
deșertul oază	80
aburi de femeie	81
am avut un vis.....	82
matricea	83
voi gasi locul.....	84
magia lehamitei.....	85
transmisie directă.....	86
 Bio-Bibliografie.....	 87